

Ο «πράσινος Τιτανικός» κλέβει τις καρδιές μας

Ενα ντοκυμαντέρ καταγράφει την πορεία των πρώτων ακτιβιστών της Greenpeace με το πλοίο που διέσχισε όλες τις θάλασσες

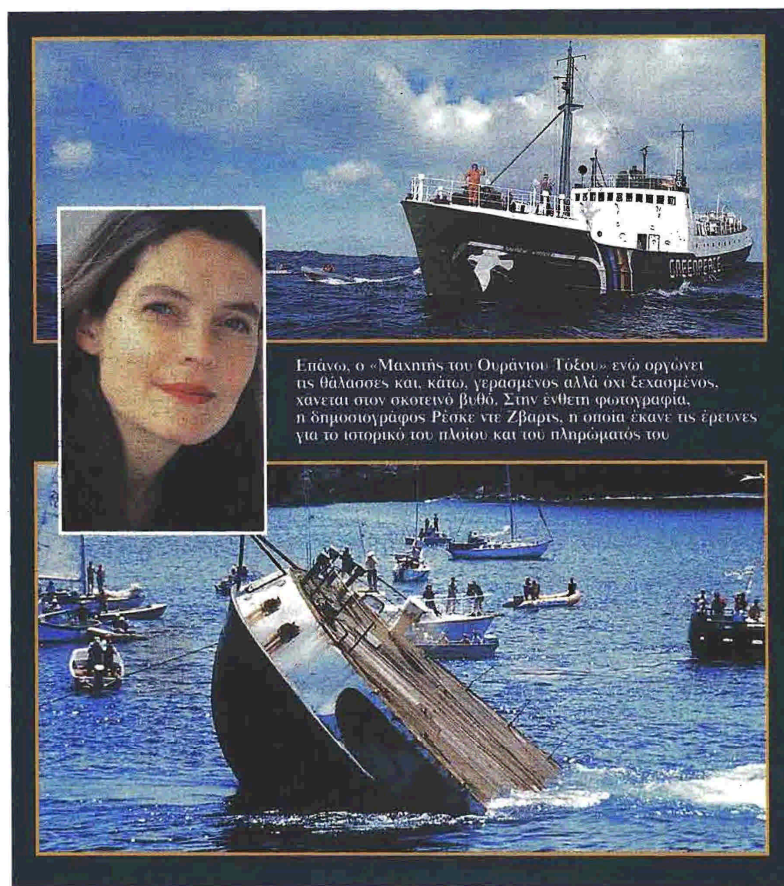
Ηθέα ενός πολυταξιδεμένου καραβιού που βουλιάζει μπορεί να σε κάνει να δακρύνεις. Δύσκολα όμως θα νιώσεις πραγματικό πόνο όπως συμβαίνει με το καράβι που βουλιάζει στο ντοκυμαντέρ «The Rainbow Warriors of Waiheke island».

Το ολλανδικής παραγωγής φιλμ της Σουζάνε Ράες που προβλήθηκε χθες στο πλαίσιο του φεστιβάλ οικολογικών ταινιών Eco Films στη Ρόδο πραγματοποιείται την πορεία των πρώτων ακτιβιστών του πασιγνώστου σήμερα οικολογικού οργανισμού Greenpeace. Το εξαμελές «πράσινο» πλήρωμα του γέριου αλλά πειρατάριου πλοίου διέσχισε τις θάλασσες όλου του πλανήτη προσπαθώντας να προσφέρει βοήθεια όπου χρειαζόταν. Το πλοίο τους «Ξαναγεννήθηκε» μέσα από τα ίδια τους τα χέρια. Ματακόνι, βαφή, οξυγονοκολλήσεις, όλα έγιναν από τους ίδιους τους ακτιβιστές. Αναζήτώντας το όνομά του κατέληξαν στο «Rainbow Warrior» – «Μαχητής του Ουράνιου Τόξου».

«Όλο το θέμα ήταν να αρχίσεις να αγαπάς το καράβι» μας είπε χθες από τη Ρόδο η Ρέσκε ντε Ζβαρτς, συν-σεναριογράφος και ερευνήτρια της ταινίας. «Το πλήρωμα αντιμετώπιζε το πλοίο σαν άνθρωπο και εσύ βλέποντας την ταινία αναλαμβάνεις και γιατί και το αποδέχεσαι».

Πώς ξεκίνησε όμως το ταξίδι της επιστροφής στο σπέρμα της Greenpeace;

Επί 15 χρόνια η Ντε Ζβαρτς, η οποία σήμερα εργάζεται ως freelancer δημοσιογράφος, υπήρξε εργαζόμενη και μέλος του παραρτήματος της Greenpeace στην Ολλανδία. Όταν της ζητήθηκε να κάνει τις έρευνες για τη συγγραφή ενός βιβλίου για τα 30 χρόνια του

Επάνω, ο «Μαχητής του Ουράνιου Τόξου» ενόργωνει τις θάλασσες και, κάτω, γερασμένος αλλά όχι ξεχασμένος, χανεται στον σκοτεινό βυθό. Στην ενθετή φωτογραφία, η δημοσιογράφος Ρέσκε ντε Ζβαρτς, η οποία έκανε τις έρευνες για το ιστορικό του πλοίου και του πληρώματός του

οργανισμού, η δημοσιογράφος διασταυρώθηκε με τους πονέρους της Greenpeace – πέντε Ευρωπαίους και έναν Νεοζηλανδό. Η Σου-

Ζι, ο Ριεν, ο Μαρτίνι, ο Χενκ, η Χάνε και η Μπάνι είναι τα ονόματα των ακτιβιστών που αποφάσισαν να αλλάξουν τον κόσμο αφή-

νοντας πίσω τους την «κανονική» ζωή. Στόχος τους, να αντισταθούν στη ρύπανση, στην καταστροφή, στην αδικία.

«Κανείς όμως δεν περίμενε ότι θα έκαναν την οικολογία της μόδας» λέει η Ντε Ζβαρτς. «Οχι όμως με λόγια ή με πολιτικούς ελιγμούς αλλά μέσα από τον ακτιβισμό και τη δράση».

Και η δράση του «Μαχητή του Ουράνιου Τόξου» δεν πέρασε απαρατήρητη. Αντιθέτως, ενόχλησε και μάλιστα πολύ, διότι εν τέλει το πλοίο δέχθηκε... βομβιστικά επίθεση, γεγονός που σήμανε το τέλος του. Οχι από την ίδια τη βόμβα αλλά επειδή τα ψωμιά του είχαν πια τελειώσει. «Ενα πλοίο σαν το "Rainbow Warrior" που έχει περάσει τόσο πολλά δεν πρέπει να γίνει μουσείο» λέει στην ταινία ένα από τα μέλη του πληρώματος. «Αν δεν μπορεί να ταξιδέψει, θα πρέπει να πεθάνει. Θα πρέπει να βυθιστεί με αξιοπρέπεια».

Τα περισσότερα μέλη της παλιοπαρέας των ακτιβιστών ζουν πλέον ήρεμα στο Γουακίκι, ένα μικρό νησί της Νέας Ζηλανδίας. Το φιλμ ερευνά την εξέλιξη της σχέσης τους και αναρωσιέται για το τι μπορεί να σημαίνει γι' αυτούς το παρελθόν που αποτέλεσε πηγή έμπνευσης για τόσους ανθρώπους. «Το γεγονός ότι πλέον βρίσκονται στο περιθώριο δεν τους έχει μετατρέψει ούτε σε σαρκαστικούς ούτε σε κυνικούς» επισφαιρίζει η Ντε Ζβαρτς. «Άλλωστε στη φιλοσοφία τους παραμένουν πάντα οικολόγοι».

Πάντως, για την ίδια τη σκηνοθέτριά, τη Σουζάνε Ράες, αν υπάρχει ένα νόημα ύπαρξης στην ταινία είναι «η συνειδητοποίηση του κόσμου ότι αξίζει να αγωνιστούμε για τη Γη. Και, τέλος, ότι μέσα απ' αυτόν τον αγώνα μπορούμε να περάσουμε καλά και να κάνουμε φίλιες που θα κρατήσουν μια ζωή».

Ι. ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗΣ